

Posudek vedoucího bakalářské práce Barbory Vojířové *Fúze filosofa a umělce podle Friedricha Nietzscheho*

Jako vedoucí zodpovídající za bakalářský projekt studentky Barbory Vojířové předesílám, že považuji předloženou bakalářskou práci za předčasně odevzdanou. To s sebou nese skutečnost, že jsem práci viděl v kompletní podobě teprve tehdy, když jsem ji měl hodnotit. Na druhou stranu ovšem platí, že studentka poměrně často konzultovala; text nicméně nakonec odevzdala z mého pohledu znenadání.

Po tomto objasnění čtenáře nepřekvapí, že předložená práce vykazuje většinu charakteristických rysů ukvapenosti a nedopracovanosti: odkazy na autory, kteří nejsou uvedeni v seznamu použité literatury (A. Nin, A. Novák); chybně uvedené citace (s. 21, pozn. 63; s. 41, pozn. 147; s. 42, pozn. 148); názvy kapitol, jež neodpovídají obsahu, srov. 1.5. Kultura a krutost – o krutosti nepadne explicitně ani slovo; taktéž kapitola 3.2. O nesrozumitelnosti, *o problému ega* (zvýraznil J. Ch.); přílišná závislost na citacích – tam, kde autorka neměla čas důkladně vypracovat argument, použila „zkratku“, tzn. citaci; opakování téhož s pouhou drobnou nuancí; citování stejných pasáží namísto vyhledání stejně vyznívajících (pluralita větší rozmanitosti); nedomyšlené teze; hovorové výrazy; nepřehledný způsob citování; překlepy, syntaktické chyby a podobné nepřesnosti; pouze epizodické zmínky o jiných filosofech (Descartes, Kant), jež kvůli své krátkosti působí, jako by se studentka znala pouze z doslechu, což zcela jistě není pravda apod.

Je s podivem, že přes značné množství nedostatků a přehmatů není práce v celkovém vyznění zcela bez jisté zajímavosti. V pozadí textu prosvítá jednak vášnivé zaujetí myšlením F. Nietzscheho a jednak schopnost zaujmout poněkud větší odstup a vystihnout určité momenty s chirurgickou přesností. Navíc rozvržení práce, jak je podáno v úvodu, svědčí o poměrně solidní promyšlenosti motivické osnovy. O to více pak zamrzí polovičaté vypracování.

Jako vedoucí práce se rovněž musím studentky zastat proti námitce „stroje“, který indikoval v práci zvýšené procento pasáží shodných s již odevzdanými pracemi. Samozřejmě, že jsem u tohoto podezření zpozorněl, avšak „shoda“ se týká výhradně citací. Je pravda, že jich autorka poněkud nadužívala; podrobně jsem si ale ověřil, že komentáře a výklady jsou výhradně autorské.

Otázka k obhajobě:

V průběhu četby mě stále napadalo, zda by metodou řešení vztahu filosofie a umění u Nietzscheho neposkytla analýza vkusu. Pokud se v sekundární literatuře hovoří o chuti

(*Geschmack*), zcela jistě je taková úvaha vedena tímto směrem. Bylo by u obhajoby možné promluvit o tom, jak autorka úlohu vkusu ve své práci pojímala?

Hodnocení

Při hodnocení práce se nemohu zbavit dojmu ambivalentnosti. Na jedné straně se jedná o práci, která strádá výše uvedenými nepřesnostmi, na stranu druhou musím ocenit odvahu a vervu, s nimiž se autorka do obtížného tématu pustila. Odhlédnu-li od formálního prvku a některých pouze nadhozených, avšak dále nerozvinutých námětů, jsem s předloženým textem do jisté míry spokojen. Autorka přinejmenším prokázala připravenost vypořádat se zvoleným tématem. Ze všech těchto důvodů doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**, v případě zdařilé obhajoby **velmi dobře**.

V Praze 10. 9. 2023

Jakub Chavalka